

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1746/2025
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Марко Митић из ..., против туженог ББ ПР Радња за ... „ВВ“ из ..., чији је пуномоћник адвокат Александар Сандуловић из ..., ради исплате потраживања из радног односа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка Вишег суда у Нишу Гж1 324/24 од 09.01.2025. године, у седници одржаној 05.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка Вишег суда у Нишу Гж1 324/24 од 09.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења о трошковима поступка Вишег суда у Нишу Гж1 324/24 од 09.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2993/22 од 17.09.2024. године, ставом I изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име мање исплаћене зараде за период од 17.02.2022. године до 14.06.2022. године исплати укупан износ од 14.641,82 динара, односно појединачне месечне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом II изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени да тужиоцу на име изгубљених зарада за период од 15.06.2022. године до 20.08.2022. године исплати појединачне месечне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате, док је тужбени захтев тужиоца за тражене износе веће од досуђених, а одређених овом ставу изреке са припадајућом са законском затезном каматом одбијен као неоснован. Ставом III изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име изгубљене зараде за месец август 2022. године (од 21.08.2022. године до 31.08.2022. године) исплати износ од 13.913,04 динара са законском затезном каматом од 30.09.2022. године до исплате и да му за месец септембар 2022. године исплати износ од 8.954,55 динара са законском затезном

каматом од 31.10.2022. године до исплате. Ставом IV изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 209.060,00 динара.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж1 324/24 од 09.01.2025. године, ставом првим изреке преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу четвртом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 180.560,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведеног правноснажног другостепеног решења о трошковима поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11,...18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Ревизија је изузетно дозвољена, сагласно одредби члана 404. став 1. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се разморе правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Одредбом члана 420. став 6. ЗПП прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Наиме, ревизијом се побија одлука која не чини главни захтев, јер је њоме одлучено о трошковима поступка, чији се обрачун врши у сваком поступку појединачно, применом одредби Закона о парничном поступку, Адвокатске тарифе и Таксене тарифе, према успеху у спору, узимајући у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Будући да се оспорава споредна одлука о процесном питању конкретног спора, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке применом члана 404. став 2. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу странака, које не представља главно потраживање, то ревизија није дозвољена, па је Врховни суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**